

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. spalio 21 d.*

Byloje C-467/08

dėl *Audiencia Provincial de Barcelona* (Ispanija) 2008 m. rugsėjo 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. spalio 31 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Padawan SL

prieš

Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE),

dalyvaujant:

Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA),

* Proceso kalba: ispanų.

Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE),

Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI),

Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO),

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir J. Malenovský (pranešėjas),

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. kovo 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Padawan SL*, atstovaujamos *abogados* J. Jover Padró, E. Blanco Aymerich ir A. González García,

- *Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)*, atstovaujamos *abogados* P. Hernández Arroyo, J. Segovia Murúa, R. Allendesalazar Corchó ir R. Vallina Hoset,

- *Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)*, atstovaujamos *abogados* J. A. Suárez Lozano ir M. Benzal Medina,

- *Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE)*, atstovaujamos *abogado* C. López Sánchez,

- *Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI)*, atstovaujamos *procurador* R. Ros Fernández, padedamo *abogado* F. Márquez Martín,

- *Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)*, atstovaujamos *abogados* M. Malmierca Lorenzo ir J. Díaz de Olarte,

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos J. López-Medel Bascones ir N. Díaz Abad,

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir S. Unzeitig,

- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E.-M. Mamouna ir V. Karra,

- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir B. Beaupère-Manokha,

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir N. Gonçalves,

- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski,

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker,

- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir H. Krämer,

susipažinęs su 2010 m. gegužės 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 5 straipsnio 2 dalies b punkte esančios sąvokos „teisinga kompensacija“, kuri mokama autorių teisių turėtojams taikant „kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį“, išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Padawan SL* (toliau – *Padawan*) ir *Sociedad General de Autores y Editores de España* (toliau – SGAE) dėl „mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui“, kurį tariamai turi sumokėti *Padawan* už perduodamus CD-R, CD-RW, DVD-R bei MP3 grotuvus.

Teisinis pagrindas

Direktyva 2001/29

- 3) Direktyvos 2001/29 9, 10, 31, 32, 35, 38 ir 39 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.

10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. <...>

<...>

31) Turi būti išlaikyta derama pusiausvyra tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų. <...>

32) Ši direktyva nustato išsamų atgaminimo teisės ir viešo paskelbimo teisės išimčių ir apribojimų sąrašą. Kai kurios išimtys arba apribojimai prireikus taikomi tik atgaminimo teisei. Šiame sąrašė deramai atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teisės tradicijas ir kartu siekiama užtikrinti veikiančią vidaus rinką. Valstybės narės turėtų laikytis nuoseklaus šių išimčių ir apribojimų taikymo, kuris bus įvertintas ateityje apžvelgiant įstatymų įgyvendinimą.

<...>

35) Taikant tam tikras išimtis ar apribojimus teisių turėtojai turėtų gauti teisingą atlyginimą, kad jiems būtų deramai kompensuota už naudojimąsi jų saugomais kūrinių ar kitais objektais. Nustatant tokio atlyginimo formą, išsamią tvarką ir galimą dydį kiekvienu atveju turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes. Įvertinant šias aplinkybes vertingas kriterijus būtų iš to kylanti galima žala teisių turėtojams. Tais atvejais, kai teisių turėtojai kokia nors kita forma jau yra gavę atlyginimą, pvz., licencinio mokesčio dalį, galima netaikyti jokio specialaus ar atskiro mokėjimo. Nustatant tinkamos kompensacijos dydį turėtų būti atsižvelgiama į šioje direktyvoje nurodytą techninės apsaugos priemonių naudojimo laipsnį. Tam tikrose situacijose, kai žala teisių turėtojui yra minimali, gali nebūti ir jokio įsipareigojimo dėl atlyginimo.

<...>

38) Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti išimtį ar apribojimus atgaminimo teisei tam tikriems garso, vaizdo ir audiovizualinės medžiagos atgaminimo asmeniniam naudojimui atvejams, kartu nustatant ir teisingą kompensaciją. Gali būti įdiegiamos arba toliau taikomos teisių turėtojams žalą kompensuojančios atlyginimo sistemos. <...>

39) Taikydamos išimtį ar apribojimą asmeniniam kopijavimui, valstybės narės turėtų deramai atsižvelgti į naujus technologijos ir ekonomikos reiškinius, ypač reglamentuodamos skaitmeninį kopijavimą asmeniniais tikslais ir atlyginimo sistemas esant veiksmingoms techninėms apsaugos priemonėms. Tokios išimtys ar apribojimai neturėtų varžyti techninių apsaugos priemonių naudojimo ar jų sugriežtinimo kovojant su įstatymų nesilaikymu.“

4 Direktyvos 2001/29 2 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba iš dalies:

a) autoriams – savo kūrinius;

b) atlikėjams – savo atlikimų įrašus;

- c) fonogramų gamintojams – savo fonogramas;
- d) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;
- e) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus nepaisant to, ar tos transliacijos perduotos laidais ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.“

5 Direktyvos 2001/29 5 straipsnio „Išimtys ir apribojimai“ 2 dalies b punkte nustatyta:

„Valstybės narės 2 straipsnyje nustatytai atgaminimo teisei gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais:

<...>

- b) kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją, priklausomą nuo 6 straipsnyje nurodytų techninių apsaugos priemonių taikymo ar netaikymo atitinkamam kūriniiui ar objektui.“

6 Šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos išimtys ir apribojimai taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.“

7 Aptariamos direktyvos 6 straipsnio „Įsipareigojimai dėl techninių apsaugos priemonių“ 3 ir 4 dalyse nustatyta:

„3. Šioje direktyvoje „techninės apsaugos priemonės“ – tai bet kokia technologija, [bet koks] įtaisas ar sudedamoji dalis, kurie normaliai veikdami turi paskirtį užkirsti kelią arba riboti veiksmus, atliekamus su kūriniais ar kitais objektais, kurių neleidžia įstatymų numatytų autorių teisių ar teisių, gretutinių autorių teisėms, turėtojai arba Direktyvos 96/9/EB III skyriuje nustatytos *sui generis* teisių turėtojai. Techninės apsaugos priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomo kūrinio ar kito objekto naudojimą teisių turėtojas kontroliuoja taikydamas priėjimo kontrolės arba apsaugos procesą, pvz., kodavimą, elementų perstatymą arba kitą kūrinio ar objekto transformaciją arba kopijų kontrolės mechanizmą, užtikrinantį siekiamą apsaugą.

4. Nepaisant šio straipsnio 1 dalyje nustatytos teisinės apsaugos, kai nėra savanoriškų priemonių, kurių imasi teisių turėtojai, įskaitant teisių turėtojų ir kitų atitinkamų šalių sutartis, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad būtų užtikrinta, jog teisių turėtojai kurios nors nacionalinėje teisėje pagal 5 straipsnio 2 dalies a, c, d, e punktus, 3 dalies a, b arba e punktus nustatytos išimties ar apribojimo naudos gavėjui sudarytų sąlygas pasinaudoti ta išimtimi ar apribojimu tokiu mastu, kokio reikia, kad turėtų

naudos iš tos išimties ar apribojimo, ir kai atitinkamas saugomas kūrinys ar objektas naudos gavėjui yra teisiškai prieinamas.

Valstybė narė tokių priemonių taip pat gali imtis dėl išimties ar apribojimo, nustatyto pagal 5 straipsnio 2 dalies b punktą, naudos gavėjo atžvilgiu, jeigu teisių turėtojai dar nėra sudarę sąlygų atgaminti asmeniniam naudojimui tokiu mastu, kokio reikia, kad būtų galima turėti naudos iš atitinkamos išimties ar apribojimo, ir pagal 5 straipsnio 2 dalies b punktą bei 5 dalį, neužkirsdama kelio teisių turėtojams imtis atitinkamų priemonių dėl atgaminimų skaičiaus pagal šias nuostatas.

<...>“

Nacionalinės teisės aktai

- 8 Taikytinos teisės nuostatos įtvirtintos 1996 m. balandžio 12 d. Karaliaus įstatyminia-
me dekretu 1/1996, kuriuo patvirtintas kodifikuotas Įstatymo dėl intelektinės nuosa-
vybės tekstas (*Texto Refundido de la Ley de Propiedad Intelectual*, toliau – TRLPI).
Šis Karaliaus įstatyminis dekretas, perkeliant Direktyvą 2001/29, buvo iš dalies pa-
keistas 2006 m. liepos 7 d. Įstatymu dėl kodifikuoto Įstatymo dėl intelektinės nuosa-
vybės pakeitimo, kuris buvo patvirtintas Karaliaus įstatyminiu dekretu 1/1996 (BOE,
Nr. 162, 2006 m. liepos 8 d., p. 25561).

- 9 TRLPI 17 straipsnis „Išimtinė naudojimosi teisė ir taikymo sąlygos“ suformuluotas taip:

„Autorius turi išimtinės teises naudoti savo kūrinius bet kokia forma ir visų pirma teisę atgaminti <...>, kuriomis negalima naudotis be jo sutikimo, išskyrus šiame įstatyme numatytus atvejus.“

- 10 TRLPI 18 straipsnyje „Atgaminimas“ nustatyta:

„Atgaminimas – tai tiesioginis ar netiesioginis, laikinas ar nuolatinis viso ar dalies kūrinio įrašymas bet kuriuo būdu ar forma, siekiant jį paskelbti ar realizuoti jo kopijas.“

- 11 Pagal TRLPI 31 straipsnio 2 dalį:

„Nepažeidžiant 25 straipsnio nuostatų dėl teisingos kompensacijos, autoriaus leidimo reikalavimas netaikomas jau paskelbtų kūrinių atgaminimui bet kokioje laikmenoje, jeigu tą daro fizinis asmuo savo asmeniniam naudojimui, atgamindamas legaliai turimus kūrinius, ir jeigu kopija nėra naudojama kolektyviai arba siekiant pelno <...>“

- 12 TRLPI 25 straipsnio „Teisinga kompensacija už kopijavimą asmeniniam naudojimui“ 1, 2 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Už knygų ar šiuo tikslu teisės aktais joms prilyginta forma paskelbtų kurinių, taip pat fonogramų, videogramų ar kitų garso, vaizdo ar audiovizualinių laikmenų atgaminimą ne spausdinimo aparatais ar techninėmis priemonėmis 4 dalyje b punkte nurodytiems asmenims, siekiant jiems atlyginti už intelektualinės nuosavybės teises, kurios nustoja būti įgyvendinamos dėl šio atgaminimo, mokėtina vienkartinė teisinga kompensacija už kiekvieną iš minėtų trijų atgaminimo būdų. <...>

2. Kiekvieno atgaminimo būdo atveju ši kompensacija nustatoma pagal tokiam atgaminimui tinkamą įrangą, aparatus ar materialines laikmenas, kurie buvo pagaminti Ispanijos teritorijoje arba įgyti už jos ribų, turint tikslą juos komerciškai platinti ar naudoti Ispanijoje.

<...>

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos teisinės pareigos atveju:

- a) skolininkai – tai Ispanijoje įsteigti 2 dalyje nurodytos įrangos, aparatų ar laikmenų gamintojai, veikiantys kaip komerciniai platintojai, bei asmenys, įsigyjantys 2 dalyje nurodytą įrangą, aparatus ar materialines laikmenas už Ispanijos ribų, turėdami tikslą juos komerciškai platinti ar naudoti Ispanijoje.

Platintojai, didmenos ir mažmenos prekybininkai, įsigyjantys šią įrangą, aparatus ar laikmenas, moka kompensaciją solidariai su šias prekes jiems patiekusiais skolininkais, išskyrus atvejus, kai įrodo, jog ją faktiškai jiems sumokėjo, ir nepažeidžiant šio straipsnio 14, 15 ir 20 dalių.

- b) kreditoriai – vienu iš 1 dalyje nurodytų būdų viešai naudojamų kūrinių autoriai, atsižvelgiant į konkretų atvejį ir atgaminimo būdą, kartu su leidėjais, fonogramų ir videogramų gamintojais bei atlikėjais, kurių atlikimas įrašytas į šias fonogramas ar videogramas.“
- 13 TRLPI 25 straipsnio 6 dalyje aprašyta kiekvieno skolininko už skaitmeninio atgaminimo įrangą, aparatus ir laikmenas mokėtinos kompensacijos dydžio patvirtinimo procedūra, kurioje dalyvauja Kultūros ministerija, Pramonės, turizmo ir prekybos ministerija, intelektinės nuosavybės teisių valdymo organizacijos, sektorinės asociacijos, dažniausiai atstovaujantčios skolininkams, Ispanijos vartotojų asociacija bei Ūkio ir finansų ministerija.
- 14 Šio straipsnio 6 dalyje taip pat nustatyta, jog „derybų proceso šalys ir bet kuriuo atveju Kultūros bei Pramonės, turizmo ir prekybos ministerijos, kad būtų priimtas pirmesnėje nuostatoje numatytas tarpžinybinis sprendimas, turi, be kita ko, atsižvelgti į tokius kriterijus:
- a) faktinę intelektinės nuosavybės teisių turėtojams kilusią žalą dėl 1 dalyje minėto atgaminimo, numatant, kad jeigu teisių turėtojui sukelta minimali žala, ji negali pagrįsti pareigos mokėti kompensaciją;

- b) įrangos, aparatų ir materialinių laikmenų naudojimo lygį 1 dalyje minėtam atgaminimui;
  - c) šios įrangos, aparatų ir materialinių laikmenų dydį;
  - d) atkūrimo kokybę;
  - e) 161 straipsnyje aprašytų technologinių priemonių prieinamumą, taikymo lygį ir veiksmingumą;
  - f) atgamintų kūrinių saugojimo laiką;
  - g) būtiną, atsižvelgiant į atitinkamą įrangą ir aparatus, taikomos kompensacijos dydžio ekonominį proporcingumą vidutinės galutinės mažmeninės kainos atžvilgiu.“
- ¹⁵ TRLPI 25 straipsnio 12 dalis, skirta pareigą mokėti kompensaciją turintiems asmenims, suformuluota taip:

„Pareiga mokėti kompensacija atsiranda tokiomis aplinkybėmis:

- a) gamintojams – kai jie veikia kaip platintojai, o asmenims, kurie įsigyja įrangą, aparatus ir materialines laikmenas už Ispanijos teritorijos ribų, siekdami juos

komerciškai platinti Ispanijoje, – kai skolininkas perleidžia nuosavybės teisę arba perduoda teisę valdyti kurį nors iš šių aparatų, įrangos ar materialinių laikmenų ar teisę jais naudotis;

- b) asmenims, kurie įsigyja įrangą, aparatus ir materialines laikmenas už Ispanijos teritorijos ribų, siekdami juos naudoti Ispanijoje, – jų įsigijimo momentu.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 16 SGAE – tai viena iš Ispanijos kolektyvinio intelektualinės nuosavybės teisių valdymo organizacijų.

- 17 *Padawan* prekiauja CD-R, CD-RW, DVD-R ir MP3 grotuvais. SGAE pareikalavo iš *Padawan* sumokėti TRLPI 25 straipsnyje numatytą „mokestį už kopijavimą asmeniui naudojimui“ už 2002–2004 metus. Įmonė atsisakė mokėti mokestį dėl to, kad, jos nuomone, jo taikymas visoms skaitmeninėms laikmenoms, neatsižvelgiant į jų naudojimo tikslą (privatus naudojimas arba kitoks naudojimas profesinei ar komercinei veiklai), prieštarauja Direktyvai 2001/29. 2007 m. birželio 14 d. sprendimu *Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona* visiškai patenkino SGAE skundą ir įpareigojo *Padawan* sumokėti 16 759,25 euro sumą ir palūkanas pagal įstatymą.

18 *Padawan* apskundė šį sprendimą apeliacine tvarka prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

19 Išklausęs šalis ir prokuratūrą dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą prasmingumo, *Audiencia Provincial de Barcelona* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtinta „teisingos kompensacijos“ sąvoka reiškia visišką suderinimą, nepaisant to, jog valstybėms narėms pripažinta teisė pasirinkti, jų manymu, tinkamiausią apmokestinimo sistemą, veiksmingai užtikrinančią intelektinės nuosavybės teisių turėtojų, kuriems turi įtakos kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtis, teisę į „teisingą kompensaciją“?

2. Ar valstybės narės, nepaisydamos pasirinktos teisingos kompensacijos apskaičiavimo sistemos, turi užtikrinti deramą pusiausvyrą tarp suinteresuotųjų asmenų – tarp intelektinės nuosavybės teisių turėtojų, kuriems turi įtakos kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtis, kaip šios kompensacijos gavėjų, bei asmenų, turinčių tiesiogiai ar netiesiogiai mokėti šią kompensaciją, – ir ar šią pusiausvyrą nulemia pagrindimas teisinga kompensacija, t. y. siekis sumažinti žalą, kylančią dėl kopijavimui asmeniniam naudojimui taikomos išimties?

3. Ar tais atvejais, kai valstybė narė pasirenka skaitmeninio atgaminimo įrangos, aparatų ar laikmenos apmokestinimo sistemą, atsižvelgiant į Direktyvos 2001/29/EB 5 straipsnio 2 dalies b punkto tikslą ir šios normos kontekstą, toks apmokestinimas (teisinga kompensacija už kopijavimą asmeniniam naudojimui) turi būti būtina susijęs su numanomu įrangos ir laikmenų naudojimui reprodukcijoms, kurioms taikoma kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtis, ir todėl toks

apmokestinimas būtų pateisinamas, tik jei daroma prielaida, kad skaitmeniniam atgaminimui naudojama įranga, aparatai ar laikmenos bus naudojami darant kopijas asmeniniam naudojimui?

4. Ar tuo atveju, kai valstybė narė pasirenka apmokestinimo už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistemą, šio mokesčio taikymas nedarant skirtumo tarp įmonių ir laisvų profesijų atstovų, aiškiai įsigyjančių skaitmeninio atgaminimo aparatus ir laikmenas kitiems tikslams nei kopijavimas asmeniniam naudojimui, atitinka „teisingos kompensacijos“ sąvoką?

5. Ar Ispanijos nustatyta sistema, pagal kurią mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikomas absoliučiai visiems skaitmeninio atgaminimo aparatams ir laikmenoms, atitinka Direktyvą 2001/29/EB, jeigu tarp teisingos kompensacijos ir ją pagrindžiančios atgaminimo asmeniniam naudojimui teisės apribojimo nėra tinkamo santykio, nes kompensacija daugiausia taikoma kitokioms situacijoms, kai nėra piniginę kompensaciją pagrindžiančių teisės apribojimų?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

²⁰ Pirmiausia *Centro Español de Derechos Reprográficos* ir Ispanijos vyriausybė iš esmės teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nėra reikšmingas pagrindinei

bylai išspręsti, nes Direktyva 2001/29 nėra jai taikoma *ratione temporis*. Jų nuomone, šioje byloje taikomos ankstesnės nacionalinės teisės nuostatos, galiojusios iki šios direktyvos perkėlimo. Todėl nagrinėjamos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte esančios „teisingos kompensacijos“ sąvokos išaiškinimas nėra būtinas sprendimui šioje byloje priimti.

- 21 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį tik nacionalinis teismas, nagrinėjantis bylą ir turintis priimti sprendimą, atsižvelgdamas į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes, turi įvertinti ir prejudicinio sprendimo reikalingumą savo sprendimui priimti, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl jeigu pateikti nacionalinių teismų klausimai susiję su Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą (žr., be kita ko, 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, Rink. p. I-2099, 38 punktą; 2003 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Korhonen ir kt.*, C-18/01, Rink. p. I-5321, 19 punktą bei 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *VTB-VABirt Galatea*, C-261/07 ir C-299/07, Rink. p. I-2949, 32 punktą).
- 22 Tačiau Teisingumo Teismas, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą, neturi aiškinti nacionalinių nuostatų ir nuspręsti dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikto jų aiškinimo teisingumo. Teisingumo Teismas, remdamasis Sąjungos ir nacionalinių teismų kompetencijos atskyrimu, turi atsižvelgti į faktinį ir teisinį prašyme priimti prejudicinį sprendimą suformuluotų prejudicinių klausimų kontekstą (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Orfanopoulos ir Oliveri*, C-482/01 ir C-493/01, Rink. p. I-5257, 42 punktas; 2008 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Jobra*, C-330/07, Rink. p. I-9099, 17 punktas bei 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Angelidaki ir kt.*, C-378/07–C-380/07, Rink. p. I-3071, 48 punktas).

- 23 Kalbant apie šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą, konstatuotina, kad jis susijęs su vienos iš Sąjungos teisės nuostatų, t. y. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto, išaiškinimu, o tai patenka į Teisingumo Teismo kompetenciją, kai jam pateikiamas toks prašymas, ir kad, be to, turint omenyje laikotarpį, už kurį reikalaujama sumokėti pagrindinėje byloje nagrinėjamą mokestį, bei Direktyvos 2001/29 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytą perkėlimo terminą, t. y. 2002 m. gruodžio 22 d., tikrai negalima atmesti galimybės, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės padaryti išvadas iš jo prašymu pateikto išaiškinimo, be kita ko, laikydamasis savo pareigos aiškinti nacionalinę teisę atsižvelgiant į Sąjungos teisę (1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Marleasing*, C-106/89, Rink. p. I-4135, 8 punktas).
- 24 Kita vertus, *ratione temporis* taikytinos nacionalinės teisės nustatymas yra nacionalinės teisės aiškinimo klausimas, kuris dėl šios priežasties nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją, kai jam pateikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą.
- 25 Vadinasi, pirmasis prieštaravimas dėl priimtinumų atmestinas.
- 26 Antra, SGAE teigia, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užduoti klausimai nepriimtini, nes jie susiję su nacionalinės teisės situacijomis, kurios nebuvo suderintos Direktyva 2001/29. SGAE manymu, iškelti klausimai iš esmės grindžiami į valstybių narių kompetenciją patenkančiais aspektais. Anot jos, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas neturi kompetencijos aiškinti ir taikyti nacionalinę teisę.
- 27 Vis dėlto reikia priminti, kad tai, ar nacionalinio teismo užduoti klausimai susiję su Sąjungos teisei svetima materija, nes Direktyvoje 2001/29 tariamai numatytas vien minimalus suderinimas šioje srityje, kelia šio teismo pateiktų klausimų esmės, o ne

priimtinumą klausimą (žr. 2000 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Deliège*, C-51/96 ir C-191/97, Rink. p. I-2549, 28 punktą). Todėl SGAE pateiktas prieštaravimas dėl šios direktyvos taikymo pagrindinėje byloje susijęs ne su bylos priimtinumu, o su prejudicinių klausimų esme (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Manfredi ir kt.*, C-295/04–C-298/04, Rink. p. I-6619, 30 punktą).

- 28 Kadangi antras prieštaravimas dėl priimtinumą atmetinas, iš išdėstytų argumentų išplaukia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą pripažintinas priimtinu.

Dėl esmės

Dėl pirmojo klausimo

- 29 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar „teisingos kompensacijos“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti vienodai aiškinama visose valstybėse narėse, nepaisant joms suteiktos galimybės nustatyti teisės į šią kompensaciją įgyvendinimo sąlygas.
- 30 Primintina, kad pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą valstybės narės, nusprendusios savo nacionalinėje teisėje įtvirtinti kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, turi numatyti „teisingos kompensacijos“ mokėjimą teisių turėtojų naudai.

- 31 Pirmiausia pažymėtina, jog nei aptariamame 5 straipsnio 2 dalies b punkte, nei jokioje kitoje Direktyvos 2001/29 nuostatoje dėl „teisingos kompensacijos“ sąvokos nėra nuorodos į nacionalinę valstybių narių teisę.
- 32 Esant šiai aplinkybei, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką tiek iš reikalavimo vienodai taikyti Sąjungos teisę, tiek iš lygybės principo išplaukia, jog tuomet, kai Sąjungos teisės nuostatoje, kad būtų nustatyta jos prasmė ir apimtis, nedaroma aiški nuoroda į valstybių narių teisę, jos turinys visoje Europos Sąjungoje paprastai turi būti aiškinamas autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (žr., be kita ko, 1984 m. sausio 18 d. Sprendimo *Ekro*, 327/82, Rink. p. 107, 11 punktą; 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Linster*, C-287/98, Rink. p. I-6917, 43 punktą ir 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *A*, C-523/07, Rink. p. I-2805, 34 punktą).
- 33 Ši teismo praktika rodo, kad „teisingos kompensacijos“ sąvoka, įtvirtinta direktyvos, kurioje nėra jokios nuorodos į nacionalinės teisės sistemas, nuostatoje, laikytina autonomiška Sąjungos teisės sąvoka ir vienodai aiškintina visoje Sąjungos teritorijoje (pagal analogiją dėl „teisingo atlyginimo“ sąvokos 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvos 92/100/EEB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektualinės nuosavybės srityje (OL L 346, p. 61; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 120) 8 straipsnio 2 dalyje žr. 2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *SENA*, C-245/00, Rink. p. I-1251, 24 punktą).
- 34 Šią išvadą patvirtina teisės akto, kuriame įtvirtinta teisingos kompensacijos sąvoka, tikslas.

- 35 Be kita ko, EB 95 straipsniu grindžiamos ir tam tikroms autorių teisėms ir gretutinėms teisėms suderinti informacinėje visuomenėje bei vidaus rinkos apsaugai nuo konkurencijos iškreipymų dėl valstybių narių teisės aktų skirtumų skirtos Direktyvos 2001/29 tikslai (2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Laserdisken*, C-479/04, Rink. p. I-8089, 26, 31–34 punktai) reikalauja autonomiškų Sąjungos teisės sąvokų vystymosi. Sąjungos teisės aktų leidėjo noras užtikrinti kuo vienodesnę Direktyvos 2001/29 aiškinimą, be kita ko, matyti iš 32 konstatuojamosios dalies, kurioje valstybės narės skatinamos nuosekliai taikyti atgaminimo išimtis ir apribojimus, siekiant užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą.
- 36 Todėl nors pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą valstybės narės gali numatyti Sąjungos teisės užtikrinamos autoriaus išimtinės atgaminimo teisės išimtį dėl kopijavimo asmeniniam naudojimui, tačiau pasinaudojusios šia galimybe turi numatyti teisingos kompensacijos mokėjimą autoriams, patyrusiems žalos dėl šios išimties taikymo. Aiškinimas, pagal kurį valstybės narės, įvedusios tokią išimtį, identišką Sąjungos teisei, kurioje, remiantis šios direktyvos 35 ir 38 konstatuojamosiomis dalimis, „teisingos kompensacijos“ sąvoka sudaro esminį elementą, gali įtvirtinti ne-nuoseklius, nesuderintus ir – nelygu valstybė narė – varijuoti galinčius jos parametrus, pažeistų pirmesniame punkte primintą šios direktyvos tikslą.
- 37 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad „teisingos kompensacijos“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti vienodai aiškinama visose valstybėse narėse, įvedusiose kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, neatsižvelgiant į šioms valstybėms narėms pripažįstamą galimybę, laikantis

Sąjungos teisės, be kita ko, tos pačios direktyvos, apibrėžtų ribų, nustatyti šios teisingos kompensacijos formą, finansavimo ir surinkimo sąlygas bei dydį.

Dėl antrojo klausimo

- 38 Savo antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar tarp suinteresuotųjų asmenų užtikrintina „derama pusiausvyra“ reiškia, kad teisinga kompensacija turi būti apskaičiuojama remiantis autoriams sukeltos žalos dėl kopijavimo asmeniniam naudojimui išimties įvedimo kriterijumi. Jis taip pat nori sužinoti, kas, be autorių, kurių teisės pažeistos, priklauso suinteresuotiems asmenims, tarp kurių reikia užtikrinti „deramą pusiausvyrą“.
- 39 Kalbant, pirmiausia, apie autorių patirtos žalos kriterijaus svarbą apskaičiuojant teisingą kompensaciją, pažymėtina, kad iš Direktyvos 2001/29 35 ir 38 konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad ši teisinga kompensacija skirta „deramai“ kompensuoti autoriams už naudojimąsi saugomais jų kūriniais be jų leidimo. Siekiant nustatyti šios kompensacijos dydį, kaip į „vertingą kriterijų“ reikia atsižvelgti į „galimą žalą“ autoriui dėl atitinkamo atgaminimo veiksmo, nors kai „žala <...> minimali“, mokėjimo pareiga gali neatsirasti. Taigi kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtis turi būti susieta su „teisių turėtojams žalą kompensuojančia atlyginimo“ sistema.
- 40 Šios nuostatos reiškia, kad teisingos kompensacijos koncepcija ir dydis susiję su žala, kylančia autoriui dėl saugomo jo kūrinio atgaminimo asmeniniam naudojimui be jo leidimo. Šiuo požiūriu teisinga kompensacija laikytina atlygiu už autoriaus patiriamą žalą.

- 41 Be to, sąvoka „kompensuoti“ Direktyvos 2001/29 35 ir 38 konstatuojamosiose dalyse rodo Sąjungos teisės aktų leidėjo norą įtvirtinti specialią kompensacijos sistemą, kuri pradeda veikti esant teisių turėtojų žalai, kuri iš principo sukelia pareigą jiems „kompensuoti“ už naudojimąsi.
- 42 Taigi teisinga kompensacija būtinai turi būti apskaičiuojama remiantis saugomų kūrininių autoriams sukeltos žalos, įvedus kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, kriterijumi.
- 43 Antra, kalbant apie su „derama pusiausvyra“ susijusius asmenis, pasakytina, kad Direktyvos 2001/29 31 konstatuojamojoje dalyje numatyta išlaikyti „deramą pusiausvyrą“ tarp teisingą kompensaciją gaunančių autorių bei saugomų objektų naudotojų teisių ir interesų.
- 44 Privatai veikiančio fizinio asmens kopijavimo veiksmas turi būti laikomas galinčiu sukelti žalą atitinkamo kūrinio autoriui.
- 45 Vadinas, žalą išimtinės atgaminimo teisės turėtojui sukelia asmuo, kuris savo asmeniniam naudojimui atgamina saugomą kūrinį, nepaprašęs išankstinio šio teisių turėtojo leidimo. Todėl iš principo šis asmuo turi atlyginti su šiuo atgaminimu susijusią žalą, prisidėdamas prie kompensacijos, kuri bus sumokėta šiam teisių turėtojui, finansavimo.

46 Tokiomis sąlygomis ir atsižvelgiant į praktinius sunkumus, kylančius siekiant nustatyti privačius naudotojus ir įpareigoti juos kompensuoti teisių turėtojams sukeltą žalą, taip pat turint omenyje aplinkybę, kad atskirai vertinant iš kiekvieno asmeninio naudojimo galinti kilti žala gali pasirodyti esant minimali ir dėl to nesukelti mokėjimo pareigos, kaip pažymėta paskutiniame Direktyvos 2001/29 35 konstatuojamosios dalies sakinyje, kad būtų finansuota teisinga kompensacija, valstybės narės gali įtvirtinti mokesčių už kopijavimą asmeniniam naudojimui, kuri mokėtų ne suinteresuoti privatus asmenys, o subjektai, kurie disponuoja skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ar laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikia juos šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikia jiems atgaminimo paslaugą. Tokioje sistemoje mokesčių už kopijavimą asmeniniam naudojimui turi mokėti šia įranga disponuojantys asmenys.

47 Tiesa, kad tokioje sistemoje, priešingai nei tariamai reikalaujama Direktyvos 2001/29 31 konstatuojamojoje dalyje, teisingos kompensacijos finansavimo skolininkai yra ne saugomų objektų naudotojai.

48 Vis dėlto pažymėtina, kad, viena vertus, šio finansavimo skolininkų veikla, t. y. atgaminimo įrangos, aparatų ar laikmenų suteikimas privatiems naudotojams, arba jų teikiamos atgaminimo paslaugos sudaro būtina faktinę prielaidą, kad fiziniai asmenys galėtų daryti kopijas asmeniniam naudojimui. Kita vertus, niekas netrukdo tam, kad skolininkai atgautų mokesčių už kopijavimą asmeniniam naudojimui per aptariamą atgaminimo įrangos, aparatų ar laikmenų suteikimo kainą arba per suteiktos atgaminimo paslaugos kainą. Taigi galiausiai mokesčio našta teks šią kainą mokančiam privačiam naudotojui. Šiomis sąlygomis privatus naudotojas, kuriam suteikiama skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatai ar laikmenos arba kuriam teikiama atgaminimo paslauga, iš tiesų laikytinas teisingos kompensacijos „netiesioginiu skolininku“.

- 49 Taigi, kadangi tokia sistema leidžia skolininkams perkelti mokesčio sąnaudas privatiems naudotojams ir todėl pastariesiems teks mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui našta, ji laikytina atitinkančia „deramą pusiausvyrą“, kuri turi būti užtikrinta tarp saugomų objektų autorių ir naudotojų interesų.
- 50 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, jog Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, kad „derama pusiausvyra“, kuri turi būti užtikrinta tarp suinteresuotųjų asmenų, reiškia, jog teisinga kompensacija būtinai turi būti apskaičiuojama remiantis saugomų kūrinių autoriams sukeltos žalos, įvedus kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, kriterijumi. Šios „deramos pusiausvyros“ reikalavimus atitinka nuostata, pagal kurią asmenys, kurie disponuoja skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ar laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikia šią įrangą šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikia jiems atgaminimo paslaugą, yra teisingos kompensacijos finansavimo skolininkai, nes šie asmenys turi galimybę perkelti realią šio finansavimo našta privatiems naudotojams.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

- 51 Savo trečiuoju ir ketvirtuoju klausimais, kurie nagrinėtini kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą egzistuoja būtinas ryšys tarp teisingai kompensacijai finansuoti skirto mokesčio taikymo skaitmeninio atgaminimo įrangai, aparatams ir laikmenoms bei preziumuojamo jų naudojimo kopijuoti asmeniniam naudojimui. Jis taip pat klausia, ar mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas visai skaitmeninio atgaminimo įrangai, visiems aparatams ir visoms

laikmenoms, kai jie akivaizdžiai skirti kitam tikslui nei kopijavimas asmeniniam naudojimui, atitinka Direktyvą 2001/29.

- 52 Pirmiausia konstatuotina, kad teisingos kompensacijos finansavimo sistema, kaip aprašytoji šio sprendimo 46 ir 48 punktuose, atitinka „deramos pusiausvyros“ reikalavimus, tik jeigu nagrinėjama atgaminimo įranga, aparatai ir laikmenos gali būti naudojami kopijuoti asmeniniam naudojimui ir todėl sukelti žalą saugomo kūrinio autoriui. Taigi, atsižvelgiant į šiuos reikalavimus, mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas šiai skaitmeninio atgaminimo įrangai, aparatams ir laikmenoms būtinai turi būti susijęs su jų naudojimu kopijuoti asmeniniam naudojimui.
- 53 Todėl mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas absoliučiai visų rūšių skaitmeninio atgaminimo įrangai, aparatams ir laikmenoms, įskaitant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo tiesiogiai paminėtą atvejį, kai juos įgijo ne fiziniai asmenys akivaizdžiai kitiems tikslams nei kopijuoti asmeniniam naudojimui, nėra suderinamas su Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalimi.
- 54 Tačiau jeigu nagrinėjama įranga buvo perduota fiziniams asmenims privačiai naudoti, nebūtina įrodyti, kad jie šia įranga iš tiesų darė kopijas asmeniniam naudojimui ir taip faktiškai sukėlė žalą saugomo kūrinio autoriui.
- 55 Šių fizinių asmenų atveju daroma teisinga prielaida, kad jie visiškai pasinaudos tokiu įrangos suteikimu, t. y. jie linkę panaudoti visas šios įrangos funkcijas, įskaitant atgaminimo galimybę.

- 56 Taigi, siekiant pateisinti mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymą, paprasčiausiai pakanka, kad tokia įranga ar tokiais aparatais galėtų būti padarytos kopijos, jei ši įranga ar šie aparatai suteikiami fiziniams asmenims kaip privatiems naudotojams.
- 57 Tokį aiškinimą patvirtina Direktyvos 2001/29 35 konstatuojamosios dalies tekstas. Jame kaip naudingas kriterijus nustatant teisingos kompensacijos dydį minima ne tiesiog „žala“, o „galima žala“. Žalos „galimumas“ saugomo kūrinio autoriui paaiškina-
mas tuo, ar įvykdoma privaloma išankstinė sąlyga, kad fiziniam asmeniui suteikiama kopijas leidžianti daryti įranga ar aparatai, o faktiškai kopijos asmeniniam naudojimui nebūtinai turi būti padarytos.
- 58 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad autorių teisės požiūriu reikia atsižvelgti į paprasčiausią galutinio naudotojo, nagrinėtu atveju – viešbučio kliento, galimybę, naudojant viešbučio suteiktą televizorių ir televizijos signalą, žiūrėti transliuojamus kūrinius, o ne į tai, ar šie klientai iš tiesų naudojosi tokia prieiga (2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE, C-306/05*, Rink. p. I-11519, 43 ir 44 punktai).
- 59 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, jog tarp teisingai kompensacijai finansuoti skirto skaitmeninio atgaminimo įrangos, aparatų ir laikmenų mokesčio bei preziumuojamo jų naudojimo kopijuoti asmeniniam naudojimui būtinas tam tikras ryšys. Todėl mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas visai skaitmeninio atgaminimo įrangai, visiems aparatams ir visoms

laikmenoms, kai jie nėra suteikiami privatiems naudotojams ir akivaizdžiai skirti kitam tikslui nei kopijavimas asmeniniam naudojimui, neatitinka Direktyvos 2001/29.

Dėl penktojo klausimo

- 60 Savo penktuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Ispanijos Karalystės įvesta sistema, pagal kurią mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikomas absoliučiai visai skaitmeninio atgaminimo įrangai, visiems aparatams ir visoms laikmenoms, nepaisant to, kaip ši įranga, aparatai ir laikmenos naudojamos, atitinka Direktyvą 2001/29.
- 61 Šiuo klausimu pasakytina, kad nusistovėjusioje teismo praktikoje įtvirtinta, kad kitose procedūrose nei dėl įsipareigojimų neįvykdymo Teisingumo Teismas nėra kompetentingas priimti sprendimo dėl nacionalinės nuostatos atitikties Sąjungos teisei. Šią kompetenciją turi nacionaliniai teismai, prireikus pasitelkę prejudicinio sprendimo procedūrą ir gavę iš Teisingumo Teismo reikiamas nuorodas dėl šios teisės reikšmės ir aiškinimo (žr. 1990 m. kovo 22 d. Sprendimo *Triveneta Zuccheri ir kt. prieš Komisiją*, C-347/87, Rink. p. I-1083, 16 punktą).
- 62 Taigi būtent prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgęs į atsakymus į pirmuosius keturis klausimus, turi įvertinti Ispanijos mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistemos atitiktį Direktyvai 2001/29.
- 63 Todėl Teisingumo Teismas neturi atsakyti į penktąjį prejudicinį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁶⁴ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. „Teisingos kompensacijos“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 5 straipsnio 2 dalies b punktą, yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti vienodai aiškinama visose valstybėse narėse, įvedusiose kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, neatsižvelgiant į šioms valstybėms narėms pripažįstamą galimybę, laikantis Sąjungos teisės, be kita ko, tos pačios direktyvos, apibrėžtų ribų, nustatyti šios teisingos kompensacijos formą, finansavimo ir surinkimo sąlygas bei dydį.
2. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, kad „derama pusiausvyra“, kuri turi būti užtikrinta tarp suinteresuotųjų asmenų, reiškia, jog teisinga kompensacija būtina turi būti apskaičiuojama remiantis saugomų kūrinų autoriams sukeltos žalos, įvedus kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, kriterijumi. Šios „deramos pusiausvyros“ reikalavimus atitinka nuostata, pagal kurią asmenys, kurie disponuoja skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ar laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikia šią įrangą šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikia jiems atgaminimo

paslaugą, yra teisingos kompensacijos finansavimo skolininkai, nes šie asmenys turi galimybę perkelti realią šio finansavimo našą privatiems naudotojams.

3. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, jog tarp teisingai kompensacijai finansuoti skirto skaitmeninio atgaminimo įrangos, aparatų ir laikmenų mokesčio bei preziumuojamo jų naudojimo kopijuoti asmeniniam naudojimui būtinas tam tikras ryšys. Todėl mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas visai skaitmeninio atgaminimo įrangai, visiems aparatams ir visoms laikmenoms, kai jie nėra suteikiami privatiems naudotojams ir akivaizdžiai skirti kitam tikslui nei kopijavimas asmeniniam naudojimui, neatitinka Direktyvos 2001/29.

Parašai.